

Задатак политичке анализе је да открива системске узроке политичких појава, а не само да се задржава на тренутним односима снага између политичких актера, психолошким карактеристикама моћних појединаца и сл...

Да би се добио одговор на питање зашто је Вучић толико моћан треба анализирати положај Србије унутар ширих међународних структура.

Светски капиталистички ситем хијерархијски структурира простор на центар, полупериферију и периферију. Средишта акумулације капитала су у центру, ту су концентрисани материјално богатство и политичка моћ, полупериферија и периферија су у подређеном положају, немају могућност да аутономно конципирају своје развојне стратегије, они су допунски привредни простор у коме су све људске активности одређене потребама центра. Полупериферини и периферни народи осуђени су да вечито буду економски и политички несамостални, без могућности да напредују.

Србија се последњих деценија помера са полупериферије на периферију светског система. Сви периферни системи су аутократски, у њима нема демократије, нити се поштују људска права.

СНС и Вучић имају готово тоталну власт због тога што прихватају и промовишу колонијални положај Србије и њену подређеност хегемоним силама и међународном крупном капиталу.

Подршка Запада владајућој странци и њеном лидеру има своју високу цену. Вучић ће морати да испуни следеће захтеве: да призна Косово, да истера Русију са Балкана, да ликвидира Републику Српску, да уведе Србију у НАТО, да омогући странам

Пише: Мирослав Самарцић
четвртак, 24 август 2017 19:24

компанијама да постану власници најважнијих природних и привредних ресурса, да прошири аутономију Војводине и оснује серију етничких аутономија на југу Србије.... Уколико се Вучић било којем од ових захтева успротиви, изгубиће власт, без обзира на то колику подршку бирача ужива.

Србијом влада она странка која беспоговорно прихвата ултиматуме из Вашингтона и Берлина. Сам Вучић у једној изјави констатовао је да је директорка Светске банке за југоисточну Европу Елен Голдстин шефица и њему и премијеру Албаније Едију Рами: ["Она нам је шефица обојици, како она нареди, тако ми слушамо."](#) (Блиц, 14.10.2016 .)

Огромној моћи коју имају Вучић и СНС доприноси и идеолошка и политичка конфузија већег дела опозиције. Опозиционе партије деле са Вучићем исти прокапиталистички приступ, а владајућу странку и њеног лидера оптужују само за злоупотребу власти. На тај начин они смишљено ослобађају капиталистички систем одговорности за стање у коме се друштво налази и персонализују кривицу. Вучић, несумњиво, има ауторитарни

Пише: Мирослав Самарцић
четвртак, 24 август 2017 19:24

стил владања, али узроци катастрофалног стања у коме се Србија налази су системски, не могу се свести на личне карактеристике владара.

Проблем за либералну опозицију је у томе што је Вучић фанатични неолиберал који ужива већу подршку Запада него они. Колапс опозиције није наступио само због репресије режима, него и због њене безидејности, компромитованости и неспремности да доведе у питање темељну идеолошко-политичку поставку система - периферни неолиберални капитализам.

Либерали се од деснице у Србији разликују по томе што први заговарају подређеност Западу, а други Русији.

Једини излаз из очајне ситуације у којој се налазимо је настанак масовног, аутономног антикапиталистичког демократског социјалног покрета, који би почивао на принципима једнакости, солидарности, друштвене правде, толеранције и на поштовању људских и мањинских права. Такав покрет могао би да поврати креативне потенцијале политике и да омогући настанак нових институција које ће имати моћ да доведу до друштвене промене. Не могу један политичар и његова странка бити доведени у питање без

Пише: Мирослав Самарцић
четвртак, 24 август 2017 19:24

настанка контрахегемоног програма.

Потребна нам је стратегија самосталног привредног развоја који ће почивати на усвајању и примени модерних технологија и на иновацијама. Не могу опстанак народа и државе почивати на очекивању да ће страни капитал обезбедити економски развој. Дрштвени напредак почива на креативности домаћег становништва, а не на концепту јефтине радне снаге.

У политичком систему Србије једна странка је толико моћна да њена моћ угрожава плуралност система. Једно друштво може да напредује само уколико у њему постоји плурализам организационих приципа.

(Зрењанински Социјални Форум)